

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/109/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1221200505
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1221200505.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobkyne: F. F., K.. XX.XX.XXXX, O. K.. X. Q. XX, W., zastúpenej JUDr. Júliou Vestenicovou, advokátkou so sídlom Ševčenkova 5, Bratislava, adresa na doručovanie: B. X/B, O., proti žalovanému: LINEA, investičné družstvo, so sídlom Drieňová 34, Bratislava, IČO: 31 322 247, zastúpenému: Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom, so sídlom Rožňavská 2, Bratislava, o vylúčenie veci z exekúcie, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. júna 2021, č.k. 21C/7/2021 - 53, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu zamieťa.

Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vylúčil nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalobkyne F. F., Y. Y., K.. XX.XX.XXXX, B. V. X/X, U. I. O. Č.. X - O., S. X. W. R.Z. P., W.. Č.. XXX, V. na V.. Č.. XXX/XX, V. Y. D., R.: B. I., S.. Ú.. I. J., G. na J. Č.. XXX z exekučného konania vedeného exekútorským úradom JUDr. Richarda Gibartiho, č.k. 274 EX 52/18 a rozhodol, že žalobkyňa ma právo na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaním vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku. Uviedol, že žalobkyňa odôvodnila žalobu o vylúčenie predmetného bytu z exekúcie tým, že na základe exekučného titulu na peňažné plnenie vo veci oprávneného, ktorým je žalovaný, proti povinným: 1/MAPEX PLUS v. o. s., IČO: 45 663 793, Tatranská Lomnica 262, Vysoké Tatry 2/ V. Č., K.. XX.XX.XXXX, Q. XXX/ X, S. - Ť., X/ Q. Z., K.. XX.XX.XXXX, I. J. XXX, B. I., o vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 21.251,72 eur s príslušenstvom, bol bývalý manžel žalobkyne Q. Z. (povinný 3/) v exekučnom konaní zaviazaný nahradiť oprávnenému predmetnú pohľadávku s príslušenstvom. Oprávnený podal súdnemu exekútorovi návrh na začatie exekučného konania; upovedomením o začatí exekučného konania XXX A. G. P. XX.XX.XXXX podľa V. - XXX/XXXX - Č.. G. XXX/XX, G. na J. Č.. XXX ako poznámka, začal exekútor v prospech oprávneného exekučné konanie na vymoženie pohľadávky 21.251,72 eur, okrem iných spôsobov aj predajom nehnuteľných vecí. Listom zo dňa 22.09.2020 žalobkyňa oboznámila exekútora s tým, že exekučné konanie je vedené voči povinnému 3/, ktorým je Q.Y. Z. a ktorý je jej bývalým manželom; rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 14.09.2011 sp. zn. 7C/44/2011, právoplatným dňa 27.10.2011 došlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi žalobkyňou a Q. Z., nakoľko žalobkyňa je s ním rozvedená, a následne dňa 16.11.2011 obaja uzavreli Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva, z ktorej čl. III je zrejmé, že všetky hnuťelné, ako aj nehnuteľné veci a majetkové práva pripadajú do výlučného vlastníctva žalobkyne. K „blokácii“ nehnuteľnosti došlo teda v čase, kedy bola žalobkyňa výlučnou vlastníčkou bytu, i keď jej výlučné a nespochybniteľné vlastníctvo nemožno vyvodit' z údajov obsiahnutých na LV. Zároveň žalobkyňa tvrdila, že dňa 16.11.2011 spolu s Q.

Z. podali na kataster nehnuteľností návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Vykonaným dokazovaním zistil, že rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 14.09.2011 č.k. 7C/44/2011-15, právoplatným dňa 27.10.2011 došlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a Q. Z.. Dohodou o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 16.11.2011 medzi žalobkyňou a Q. Z. sa manželia sa dohodli, že všetky hnutel'ne a nehnuteľne veci, ako aj majetkové práva pripadajú do výlučného vlastníctva žalobkyne. Na základe tejto dohody dôjde k zmene zápisu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, ktoré patrili do BSM a ktoré si vyporiadali touto dohodou, v katastri nehnuteľností u Správy katastra Poprad v prospech žalobkyne. Táto dohoda bola vyhotovená v 4-och exemplároch, 2 exempláre dohody sú určené pre Správu katastra Poprad. Z J. Č.. XXX vyplýva, že vlastníkom bytu je žalobkyňa a Q. Z. so spoluvlastníckym podielom 1/1. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 44 ods. 1, 4. zák. č. 233/1995 Exekučný poriadok, § 148a ods. 2, § 149 ods. 2, § 149a Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobkyňa preukázala, že BSM medzi ňou a jej manželom (už bývalým) Q. Z. bolo právoplatným súdnym rozhodnutím zrušené, následne uzavreli Dohodu o vyporiadaní BSM v zmysle § 149 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré skutočnosti neboli žalovaným vyvrátené, a preto ich podľa § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné. V konaní tiež nebolo sporné, že exekúcia je vedená proti povinnému Q. Z., a nie aj voči žalobkyňi. Uviedol, že je síce pravdou, že na predmetnom LV je žalobkyňa stále vedená s Q. Z. ako výlučný spoluvlastník v pomere 1/1, avšak považoval za potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že BSM bolo súdom zrušené a následne si manželia BSM platne vyporiadali dohodou podľa § 148 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom odkázal na nesporné tvrdenie žalobkyne, že túto Dohodu hneď po jej uzavretí (v ten istý deň) podali ako návrh na vklad do katastra v zmysle § 149a Občianskeho zákonníka. Túto skutočnosť mal za preukázanú jednak z tvrdení žalobkyne a jednak zo samotného znenia Dohody, v ktorej je výslovne uvedené, že je určená aj pre správu katastra. Žalobkyňa navyše tieto skutočnosti potvrdila aj u súdneho exekútora v jej podaní zo dňa 22.09.2020, kde priložila ako prílohu aj listinu „Návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 16.11.2011“. Uviedol, že súd v civilnom sporovom konaní nemôže skúmať postup Katastrálneho úradu v Poprade; taktiež nemôže skúmať prečo uvedená zmena vyplývajúca z Dohody nie je reflektovaná aj v LV a považoval za spravodlivé usporiadanie vzťahov, že žalobkyňa nemôže niesť zodpovednosť za konanie, resp. nekonanie katastrálneho úradu, a preto ju považoval za výlučnú vlastníčku bytu, z ktorého dôvodu predmetný byt nemôže byť predmetom exekúcie, v ktorej vystupuje ako povinný iba jej bývalý manžel - Q. Z.. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobu zamietnuť. Uviedol, že rozhodnutie súdu je v rozpore so zákonom a je svojvoľné. S poukazom na § 149 a Obč. zákonníka namietal, že vyporiadanie BSM nadobúda vo vzťahu k nehnuteľnostiam účinky až vkladom do katastra nehnuteľností. Predmetné ustanovenie je úplne jasné, zrozumiteľné, praxou roky zhodne akceptované a neexistujú žiadne alternatívne právne teórie. K vyporiadaniu BSM vo vzťahu k nehnuteľnostiam je teda potrebný vklad do katastra. Pokiaľ je byt zapísaný na LV ako predmet BSM, de iure nedošlo k jeho vyporiadaniu, bez ohľadu na to, koľko a akých dohôd o vyporiadaní BSM povinný so žalobkyňou podpísali. Namietal, že otázka podania, či nepodania návrhu na vklad je irelevantná, pretože ustanovenie § 149a Obč. zákonníka vyžaduje vklad do katastra, nie iba podanie návrhu. Žalobkyňa podľa jeho názoru buď klame, že návrh na vklad bol podaný alebo zamlčiava, že návrh bol zamietnutý, pretože na príslušnom LV sa aktuálne nenachádza žiadna plomba, čo je zrejme aj zo žalobkyňou predloženého výpisu a neprebíha teda žiadne vkladové konanie. S poukazom na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia konštatoval, že súdu sa zdá nespravodlivé, aby žalobkyňa musela znášať na svojom majetku dôsledky exekúcie vedenej proti jej bývalému manželovi, avšak poukázal na to, že takýto dôsledok vyplýva priamo z ust. § 147 ods. 1 Obč. zákonníka. Podľa jeho názoru je značne nespravodlivé, ak súd poskytuje ochranu právnomu úkonu zjavne ukracujúcemu veriteľ'a. Poukázal aj na to, že ak by vklad dohody o vyporiadaní BSM do katastra bol povolený, mohol by ho napadnúť odporovacou žalobou, avšak pokiaľ povolený nebol, de iure k žiadnemu úkonu nedošlo a nemá čo napadnúť a súd napriek tomu úkonu bez právnych dôsledkov priznal ochranu.

3. Žalobkyňa sa v odvolacom konaní nevyjadrila.

4. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.

1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p. a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

5. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vylúčenia predmetného bytu z exekučného konania vedeného exekútorským úradom JUDr. Richardom Gibartim pod č.k. XXX A. XX/XX, proti jej bývalému manželovi Q. Z. ako povinnému 3/, pre vymozenie pohľadávky oprávneného, ktorým je žalovaný, v sume 21.251,72 eur s príslušenstvom, okrem iných spôsobov aj predajom nehnuteľných vecí. Vylúčenia bytu z exekúcie sa domáhala z dôvodu, že je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, pričom i keď toto nemožno vyvodíť z údajov obsiahnutých na príslušnom LV, odôvodňovala svoje výlučné vlastníctvo predmetného bytu Dohodou o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, uzavretou dňa 16.11.2011 medzi ňou a Q. Z., podľa ktorej všetky hnuťelné a nehnuteľné veci, ako aj majetkové práva pripadajú do výlučného vlastníctva žalobkyne, a tým, že dňa 16.11.2011 podali na kataster nehnuteľností návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam.

6. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, keď mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 14.09.2011 č.k. 7C/44/2011-15, právoplatným dňa 27.10.2011 bolo zrušené bezpodielové spoluvlastníctvo žalobkyne a Q. Z. (jej bývalého manžela) a následne uzavreli Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov dňa 16.11.2011, ktorou si vyporiadali BSM tak, že všetky hnuťelné a nehnuteľné veci, ako aj majetkové práva pripadajú do výlučného vlastníctva žalobkyne. Nesprávne však vec posúdil po právnej stránke, pretože i keď na vec aplikoval správne zákonné ustanovenia, a to § 44 zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok a § 149 a Obč. zákonníka, tieto nesprávne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav, keď žalobkyňu považoval za výlučnú vlastníčku bytu len na základe uzavretej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov medzi žalobkyňou a jej (bývalým) manželom a nesporného tvrdenia žalobkyne, že túto dohodu po jej uzavretí podali ako návrh na vklad do katastra nehnuteľností v zmysle § 149 a Obč. zákonníka. Odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že posúdenie vlastníctva žalobkyne k predmetnému bytu a na základe toho splnenia zákonom stanovených podmienok pre vylúčenie predmetného bytu z exekúcie je samotné podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva žalobkyne k bytu do katastra nehnuteľností, irelevantné.

7. Z ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že právo k veci, ktoré nepripúšťa exekúciu, patrí tomu, kto zároveň tvrdí a preukáže, že mu patrí vlastnícke alebo iné právo k dotknutej veci vylučujúce exekúciu.

8. Podľa dôvodovej správy k citovanému ustanoveniu pokiaľ ide o právo vylučujúce exekúciu, ktoré sa v judikatúre súdov v tejto súvislosti spomína aj ako „lepšie právo“, spravidla ide o vlastnícke právo, ale môže ísť aj o právo s lepšou prioritou vo vzťahu k uspokojeniu sa z hodnoty veci, ako je napr. záložné právo.

9. Podľa § 149 a Obč. zákonníka pokiaľ sa dohody medzi manželmi podľa ustanovení § 143 a § 149 týkajú nehnuteľnosti, musia mať písomnú formu a nadobúdajú účinnosť vkladom do katastra.

10. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo-KS139/2004 (ZSP č. 16/2006) vyplýva, že pri uzavretí Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov ide o zmluvný prevod vlastníctva.

11. Súd prvej inštancie posúdil Dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov zo dňa 16.11.2011 ako platnú, keď dospel k záveru, že žalobkyňa a jej bývalý manžel si BSM platne vyporiadali dohodou podľa § 148 ods. 2 Obč. zákonníka, pričom nesprávnosť tohto záveru súdu prvej inštancie žalovaný v odvolaní nenamietal. Súčasne so vznikom platnej zmluvy v zásade nastáva aj účinnosť zmluvy pokiaľ zákon alebo dohoda strán neustanovuje inak. Potrebné je však rozlišovať účinnosť zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a nadobudnutie vlastníctva. Účinnosťou zmluvy nastávajú jej obligačno-právne následky, spočívajúce v záväznosti obsahu zmluvy pre jej strany. Zmluvou o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti vzniká teda nadobúdateľovi len (obligačný) nárok požadovať prevedenie vlastníckeho práva, a teda táto zmluva je len právnym dôvodom jeho prevodu, ale sama osebe nespôsobuje jeho prevod; právnym spôsobom nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je až vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, účinkami ktorého nastávajú vecno-právne následky zmluvy.

12. Uvedený záver vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2CdO184/2005 zo dňa 28.02.2006 (R 59/2007), v ktorom Najvyšší súd SR dospel k záveru, že rozhodnutie správy katastra o povolení vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nie je rozhodnutím, s ktorým by zákon spájal vznik účinnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnej veci. Účinky vkladu podľa ust. § 133 ods. 2 Obč. zákonníka spočívajú v nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t.j. vo vecno-právnych následkoch, a nie v obligačno-právnych následkoch (v účinnosti) zmluvy, ktoré nastali platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 1 Obč. zákonníka). Z uvedeného záveru najvyššieho súdu je zrejmé, že vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobúda nadobúdateľ až účinnosťou vkladu do katastra nehnuteľností.

13. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že len samotným uzavretím platnej Dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov dňa 16.11.2011 medzi žalobkyňou a Q. Z. (jej bývalým manželom); podľa ktorej do výlučného vlastníctva žalobkyne majú pripadnúť okrem iného aj nehnuteľné veci; bez vkladu do katastra nehnuteľností nevznikli ešte vecno-právne účinky touto Dohodou jej stranami sledované, ku vzniku ktorých predmetná Dohoda smerovala, t.j. spočívajúce v nadobudnutí výlučného vlastníckeho práva žalobkyňou k predmetnému bytu. Pre účastníkov tejto Dohody vznikli obligačno-právne účinky, na základe ktorých sa obsah Dohody pre jej účastníkov stal záväzným, tzn., že vznikli účinky pôsobiace medzi stranami (inter partes), a teda žalobkyňi na základe obsahu predmetnej Dohody vznikol len nárok domáhať sa na jej základe nadobudnutia výlučného vlastníctva k nehnuteľnostiam povolením vkladu do katastra nehnuteľností. Aj keď z predmetnej Dohody vznikli jej účastníkom práva a povinnosti, k vzniku výlučného vlastníckeho práva žalobkyne k predmetnému bytu podľa nej ešte nedošlo a nesprávne preto súd prvej inštancie žalobkyňu považoval za výlučnú vlastníčku bytu a rozhodol o vylúčení nehnuteľností v jej výlučnom vlastníctve z exekúcie.

14. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že v prejednávanej veci pri posudzovaní dôvodnosti žaloby žalobkyne, ktorou sa domáha vylúčenia bytu z exekúcie, nemožno vychádzať z právnych záverov vyplývajúcich z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo 257/2012 zo dňa 29.03.2016 (R 77/2016), podľa ktorého, ak pred skončením exekúcie došlo k vyporiadaniu BSM podľa § 149 ods. 4 Obč. zákonníka, môže byť exekúcia vedená len na majetok povinného, hoci pohľadávka oprávneného vznikla za trvania manželstva povinného. V prejednávanej veci na rozdiel od uvedeného prípadu nedošlo k vyporiadaniu BSM spôsobom uvedeným v ust. § 149 ods. 4 Obč. zákonníka, ale dohodou, ktorá ešte doposiaľ, napriek značnému časovému odstupe od jej uzavretia, nenadobudla vecno-právne účinky, spočívajúce v nadobudnutí výlučného vlastníckeho práva žalobkyne k predmetnému bytu.

15. Ust. § 44 ods. 1 Exekučného poriadku vyžaduje, aby osoba, ktorá si uplatnila právo k veci nepripúšťajúce exekúciu, nielen tvrdila, ale aj preukázala, že mu patrí vlastnícke právo alebo iné právo k dotknutej veci vylučujúce exekúciu. V danom prípade žalobkyňa nepreukázala v konaní, že jej patrí výlučné vlastnícke právo k predmetnému bytu alebo iné právo s lepšou prioritou vo vzťahu k uspokojeniu sa z hodnoty bytu, vylučujúce exekúciu, keď za takéto právo podľa názoru odvolacieho súdu nemožno považovať len nárok vyplývajúci jej z Dohody o vyporiadaní BSM a neboli preto splnené zákonom stanovené podmienky uvedeného ustanovenia pre vylúčenie predmetného bytu z exekúcie.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že žalobu zamietol.

17. O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovaný, ktorý mal úspech v konaní, má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v

plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).